

§ 281 čís. 4 a 5 tr. ř. Bylo proto zmateční stížnosti na záštitu zákona vznesené generální prokuraturou dle §§ 33 a 479 tr. ř. vyhověti a uznati, jak uvedeno.

### Čís. 4880.

Jde o porušení zákona (§ 33 tr. ř.) v ustanovení § 9 tr. ř. (§§ 2, 3 a 25 org. zák. čís. 217/1896), provedl-li přelíčení a vynesl-li rozsudek soudce II. skupiny, který nebyl samosoudcem oprávněným vykonávati trestní soudnictví, třebaže mu dal samosoudce pokyn, jak má rozhodnouti, a dodatečně jeho rozhodnutí schválil.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1933, Zm I 1015/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku okresního soudu v Kaplici ze dne 18. dubna 1932 právem: Provedením hlavního přelíčení dne 18. dubna 1932 v trestní věci okresního soudu v Kaplici proti Václavu P-ovi pro přestupek podle §§ 197 a 461 tr. zák. a vynesením rozsudku v téže věci ze dne 18. dubna 1932 byl porušen zákon v ustanovení § 9 tr. ř. ve spojení s §§ 2, 3 a 25 org. zák. čís. 217/1896 ř. z.; úkony ty se jako zmatečné zrušují, důsledkem toho zrušuje se také rozsudek krajského jako odvolacího soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. července 1932, jímž rozsudek okresního soudu byl potvrzen, jakož i veškeré úkony na rozsudcích těch spočívající a věc se odkazuje okresnímu soudu v Kaplici k novému projednání a rozhodnutí.

### Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Kaplici ze dne 18. dubna 1932 byl odsouzen Václav P. pro přestupek podle §§ 197 a 461 tr. zák.; rozsudek ten byl potvrzen rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. července 1932.

V protokolu o hlavním přelíčení před okresním soudem je v záhlaví uveden jako soudce okresní soudce Dr. Jan R. a je protokol jakož i rozsudek tímto soudcem podepsán. Podle vyjádření okresního soudu v Kaplici ze dne 27. října 1933 neprovedl však přelíčení a nevynesl rozsudek tento okresní soudce, nýbrž soudce II. skupiny Dr. Č., který tehdy nebyl samosoudcem oprávněným vykonávati trestní soudnictví. Tím byl porušen zákon v ustanovení § 9 tr. ř. ve spojitosti s §§ 2, 3 a 25 org. zák. čís. 217/1896 ř. zák. — viz i § 4 min. nař. z 19. listopadu 1873, čís. 152 ř. zák. — Okolnost, že okresní soudce Dr. R. dal Dr. Č-ovi pokyn, jak má rozhodnouti, a že dodatečně jeho rozhodnutí schválil, jakož i okolnost, že odvolání obžalovaného bylo krajským jako odvolacím soudem v Českých Budějovicích zamítnuto, nemají významu a nemohou sanovati zmatečnost úkonů provedených Dr. Č-ou.